

Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg
Christiansborg
1240 København K

Den 1. marts 2021

Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeris besvarelse af spørgsmål nr. 714 (MOF alm. del) stillet 19. januar 2021 efter ønske fra Erling Bonnesen (V).

Spørgsmål nr. 714

”Ministeren bedes uddybe svaret på MOF alm. del – spørgsmål 570 om markskydning, og ministeren bedes redegøre for og svare på, hvordan ministeren vil sikre, at landmændene, som har afgræsningskvæg, fortsat kan foretage markskydning til det hidtidige gebyrniveau på 4-500 kr./kreatur, som er et rentabelt udgiftsniveau, hidtil opkrævet af den lokale dyrlæge. Ministeren bedes samtidig redegøre for og svare på, hvordan markskydningsordningen kan fortsætte som hidtil, evt. med en lokal autorisations/tilladelsesordning eller lignende?”

Svar

Jeg er glad for, at vi, trods de skærpede EU-regler med krav om brug af embedsdyrlæger, har været i stand til at skabe gode og brugbare løsninger for landmændene. Løsninger, der både tilgodeser landmændenes ønske om at få slagtet deres dyr i besætningerne og samtidigt sikrer, at det sker til reducerede gebyrer, så det også fremover er rentabelt for landmænd at have dyr til afgræsning.

Jeg kan som udgangspunkt henvise til mine tidligere besvarelser af spørgsmål 622 (MOF alm. del) vedrørende de nye EU-regler og spørgsmål 623 (MOF alm. del), der beskriver de løsninger, der er udviklet for at sikre, at landmændene stadig kan få slagtet deres dyr i besætningen. Endvidere skal jeg henvise til min tidligere besvarelse af spørgsmål 624 (MOF alm. del) om de reducerede gebyrer samt støtteordningen.

Jeg har forelagt spørgsmålet for Fødevarestyrelsen, der oplyser:

”De nye EU-regler fastsat i kontrolforordningen kræver, at det er en embedsdyrlæge, der skal syne dyrene før slagtning og overvåge selve aflivningen. Embedsdyrlæger er ansat af myndighederne. Kommissionen har ved skærpelsen af kravet om brug af embedsdyrlæger lagt vægt på, at der er tale om en kontrol, som indeholder flere udfordringer end rutinekontrollen på slagterierne, og på, at det er vigtigt at sikre kontrollens uafhængighed og habilitet.

For at imødegå, at de nye krav gør det urentabelt for landmændene at have dyr til afgræsning, er der udarbejdet en model, der reducerer de gebyrer, som tilknytter sig til kontrollen. For gårdslagtninger, hvor landmændene ønsker at slagte deres dyr for at skåne dem for transporten til slagteriet, gælder, at de er omfattet af støtte, hvis slagtningen sker i samarbejde med et lille slagteri. For slagtning af ”uhåndterbare vilde dyr” gælder, at gebyrbetalingen er ændret fra timetakst til kvartertakst. Udgangspunktet er, at landmændene naturligvis ikke skal betale for mere tid, end der rent faktisk går til den opgave, som embedsdyrlægerne løser.

For de gebyrtakster, der ændres fra time-takster til kvarters-takster, vil der ikke være andre omkostninger end den tidsbaserede takst, opgjort pr. påbegyndt kvarter.”

Rasmus Prehn

/

Johan Kjølhede Overgaard